

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 413/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti DELTA WORK, a. s., Krivá 21, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Dušanom Antolom, Advokátska kancelária, Zbrojničná 12, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a základného práva na osobnú slobodu zaručeného čl. 8 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivú odmenu za prácu a na uspokojivé pracovné podmienky zaručeného čl. 28 Listiny základných práv a slobôd, práva na slobodu a bezpečnosť zaručeného čl. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Daňového úradu Košice IV vydaním protokolu č. 698/320/67047/2009/KOV zo 7. septembra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti DELTA WORK, a. s., o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2014 doručená sťažnosť spoločnosti DELTA WORK a. s., Krivá 21, Košice (ďalej len

„sťažovateľka“), pre namietané porušenie základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1 a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 8 ods. 2 a práva na spravodlivú odmenu za prácu podľa čl. 28 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Daňového úradu Košice IV (ďalej len „daňový úrad“) vydaním protokolu č. 698/320/67047/2009/KOV zo 7. septembra 2009. Svoju sťažnosť sťažovateľka doplnila podaním doručeným ústavnému súdu 23. mája 2014, ktorého obsahom boli prílohy preukazujúce úradný styk sťažovateľky s daňovými orgánmi.

Z podania a jeho príloh vyplýva, že sťažovateľka namieta nezákonný postup daňového úradu pri vykonávaní opakovanej daňovej kontroly v období od 27. októbra 2008 do 9. marca 2009. Podľa sťažovateľky daňovú kontrolu vykonávali pracovníci daňového úradu, ktorý nebol miestne príslušný, čo je podľa nej v priamom rozpore s § 3 a § 24 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“). Na základe tejto skutočnosti považuje sťažovateľka rozhodnutia, ktoré boli prijaté v rámci uvedenej kontroly, za nulitné, najmä záverečný protokol o kontrole a naň nadväzujúce platobné výmery.

Skutočnosti naznačujúce porušenie § 3 a § 24 zákona o správe daní a poplatkov sa sťažovateľka podľa jej tvrdenia dozvedela *„dňa 3.4.2014 na hlavnom pojednávaní na Okresnom súde Košice II. pod spisovou značkou 5T 11/2012 proti obžalovanému JUDr. M. Z. pre zločin podľa § 276/1, 4 Trestného zákona z výpovede svedkyne Ing. O. K...“*. Sťažovateľka v tejto súvislosti dodáva, že nemohla vedieť *„až do doby výpovede Ing. K., že nie je zamestnankyňou Daňového úradu Košice IV., nakoľko všetky listina a protokoly boli signované a opečiatkované Daňovým úradom Košice IV a Daňový úrad Košice V a Košice IV v čase prebiehajúcej daňovej kontroly mali rovnaké sídla a na poverení neboli kontrolné daňové orgány príslušného úradu špecifikované tak, aby bolo možné jednoznačne špecifikovať, ku ktorému daňovému úradu patria“*. Preto podľa

sťažovateľky „žiadne ďalšie opatrenia návrhy a podania nie sú spôsobilé napraviť nezákonnosť a nezákonné rozhodnutia...“.

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd o jej sťažnosti meritórne nálezom takto rozhodol:

„I. Daňový úrad Košice IV vydaním protokolu č.: 698/320/67047/2009/KOV zo 7.9.2009 (a súbor súvisiacich listín uvedených v prílohe až pod listinu z 18.3.2014), porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 17 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 8 ods. 2 a čl. 28 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 5 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v rozpore s ust. § 3 a ostatnými zákona č. 511/1992Zb. z. v platnom znení, ak pri opakovanej daňovej kontrole a vydávaním listín a protokolov a pod hlavičkou miestne nepríslušného daňového úradu nekonal v tom čase v súlade s platnými právnymi predpismi,.

II. Protokol Daňového úradu Košice I č.: 698/320/67047/2009/KOV zo 7. 9. 2009 (a súbor súvisiacich listín uvedených v prílohe, až po listinu z 18.3.2014), ktorého závery viedli k oznámeniu o podozrení zo spáchania trestného činu (list č. 698/320/85759/09/KOV zo dňa 19. 11. 2009) a začatiu trestného stíhania, ktoré je vedené na Okresnom súde Košice II. pod spisovou značkou 5T 11/2012, spolu s rozhodnutiami (záverečný protokol o kontrole a výmery) č. 698/230/26683/08/pav zo dňa 30. 10. 2009, č. 698/230/80588/09/pav z 10. 2. 2010, č. 698/230/26677/09/pav zo dňa 30. 10. 2009 a č. 698/230/21180/10/pav z 16. 3. 2010 sa zrušujú a vec sa vracia tomuto súdu na ďalšie konanie miestne.

III. Daňový úrad Košice IV. je povinný zaplatiť advokátovi sťažovateľa náhradu trov konania do troch dní od právoplatnosti nálezov vo výške 331,13 EUR, a to advokátskej kancelárii JUDr. Dušan Antol, č. účtu ... vedeného v ... najneskôr do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo svojej rozhodovacej činnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľka sa už skoršou sťažnosťou doručenu 16. júna 2013 domáhala vyslovenia porušenia svojich základných práv a práv tak, ako sú uvedené v záhlaví tohto uznesenia, práve postupom daňového úradu, ktorý spočíval vo vydaní protokolu č. 698/320/67047/2009/KOV zo 7. septembra 2009. Ústavný súd uznesením č. k. III. ÚS 365/2013-12 z 28. augusta 2013 sťažnosť sťažovateľky odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie, keď dospel k záveru, že *„ak sťažovateľka nebola stotožnená, resp. nesúhlasila so závermi daňového úradu o vykonaní daňovej kontroly, mala možnosť domáhať sa preskúmania jeho rozhodnutí žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu podľa § 247 až § 250k*

Občianskeho súdneho poriadku. Sťažovateľka disponovala vo vzťahu k napádaným protokolom daňového úradu dostupnými a účinnými prostriedkami nápravy, ktorých včasné využitie mohlo zabezpečiť účinnú ochranu jej základných práv a slobôd.“.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní súčasnej sťažnosti sťažovateľky dospel k záveru, že jeho uznesenie č. k. III. ÚS 365/2013-12 z 28. augusta 2013 bolo rozhodnutím o nesplnení procesných podmienok konania podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, avšak charakter konštatovanej procesnej prekážky vylučuje možnosť jej budúceho pominutia. Ak totiž v konaní o skoršej sťažnosti túto ústavný súd odmietne pre nedostatok vlastnej právomoci na podklade záveru o danosti právomoci iného (všeobecného) súdu preskúmať kritizovaný zásah orgánu verejnej moci, potom pri predbežnom prerokovaní neskoršej sťažnosti namietajúcej ten istý verejno-mocenský zásah nemôže byť podmienka právomoci ústavného súdu dodatočne splnená, keďže s účinkami pro preterito nemohla právomoc všeobecného súdu na prieskum označeného zásahu orgánu verejnej moci v relevantných časových okolnostiach zaniknúť.

Na základe popísaných skutočností a na ne nadväzujúcich právnych úvah ústavný súd uzatvára, že v okolnostiach predbežne prerokovanej sťažnosti sťažovateľky ide o typický prípad procesnej prekážky rei iudicatae, ktorej identifikácia v konaní pred ústavným súdom musí podľa citovaného § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde viesť k odmietnutiu sťažnosti pre neprípustnosť.

Vzhľadom na uvedené nebolo potrebné sťažovateľku ani vyzývať na odstránenie nedostatku jej splnomocnenia vystaveného pre zvoleného právneho zástupcu (nesplnenie požiadavky vyplývajúcej z § 20 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. júla 2014